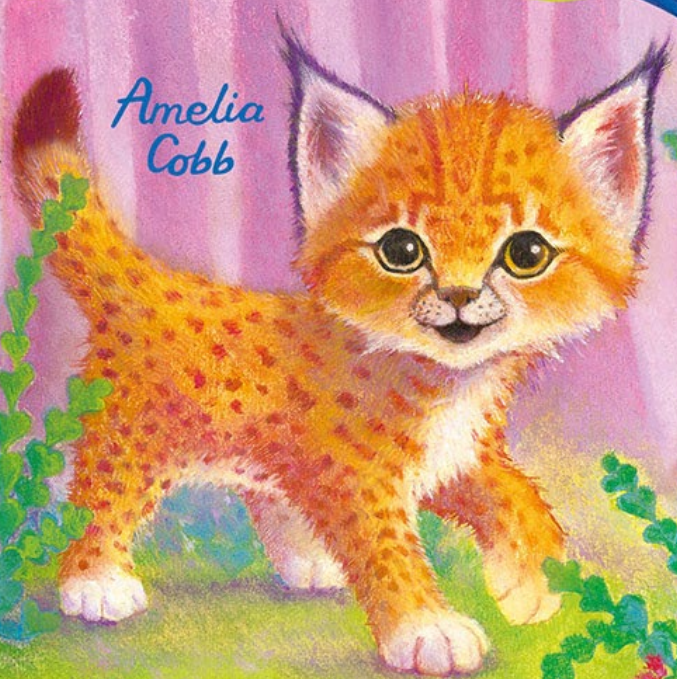

Ema a její kouzelná
ZOO

Amelia
Cobb

Poťouchlý rys

FRAGMENT

Ema a její kouzelná zoo

Poťouchlý rys

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Amelia Cobb

Ema a její kouzelná zoo – Poťouchlý rys– e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Ema a její kouzelná ZOO

Jakmile vešli všichni dovnitř
a branka byla zase bezpečně
zavřená, prastrýček Horác s Mar-
kem otevřeli dřevěné bedny.
Ema bez dechu sledovala, jak se
z nich vybatolila dvě roztomilá
koťata...

Ema a její kouzelná
ZOO

Pořouchlý
rys

*Amelia
Cobb*

FRAGMENT

This translation of *Zoe's Rescue Zoo – The Laughing Lynx*
is published by arrangement with Nosy Crow Limited.
Copyright © Amelia Cobb 2025
Cover Illustrations Copyright © Sophy Williams 2025
Translation © Eva Brožová, 2026
E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-253-7717-8
ISBN e-knihy 978-80-253-7719-2 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-253-7724-6 (1. zveřejnění, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-7725-3 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

Se zvláštním poděkováním Siobhan Curhamové

Kapitola jedna

Velké šplouchnutí

Bylo chladné, deštivé sobotní ráno, ale Emě Parkerové to vůbec nevadilo. Měla déšť ráda, hlavně když byla všude spousta louží, do kterých mohla skákat. Natáhla si holínky a vyrazila s maminkou Lucy ke kůlně na zahradě. Její domácí mazlíček, mrňavý lemur Monty, poskakoval vedle ní.

„Kéž bych měl holínky, abych si nenamočil packy,“ povzdechl si Monty.

Ema ho s úsměvem zvedla do náruče. „Neboj se,“ zašeptala. „Jestli chceš, dám si tě do kapsy.“ Ema měla tajemství, o kterém nevěděla ani její maminka s prastrýčkem Horácem. Uměla mluvit se zvířaty a rozuměla, co říkají!

„Včerejší bouřka způsobila obrovské škody,“ zavolala maminka, když vyvážela z kůlny kolečko. „Mohla bys pomoci ošetřovatelům uklidit chodník u sloního výběhu?“

„Jasně,“ odpověděla Ema. Jednu z nejlepších věcí na tom, že bydlela v Záchranné zoo prastrýčka Horáce, představovalo to, že dokonce i pomáhat s úklidem byla zábava. Monty měl podle všeho stejný názor, protože skočil do kolečka a nedočkavě zatleskal.

„Povezu se v tomhle,“ zašvitořil. „Aspoň se nezamáčím.“

„Díky moc, Emo,“ řekla maminka. „Já teď musím zajít na ošetřovnu.“

Mám tam klokana s bolavou tlapkou.“
Lucy byla místní veterinářka a starala se
o nemocná nebo poraněná zvířata.

„Dobře, mami, obejmi Hopíka i za mě.“

Ema zamířila s kolečkem ke slonímu
výběhu.

„Přidej! Přidej!“ volal Monty zevnitř
nadšeně.

Ema se zahihňala a rozběhla se po chodníku. „Dobré ráno!“ pozdravila tučňáky, když uháněla kolem jejich výběhu.

Tučňáci na ni něco zavolali nazpátek a zamávali křídly.

„Mrzí mě, že vás ta noční bouřka probudila,“ odpověděla Ema.

„Přidej! Přidej!“ zahulákal znovu Monty.

Ema vjela do zatáčky a najednou ucítla, že se jí přední kolo o něco zachytilo.

„Ale ne!“ vykřikla, když se kolečko naklonilo na stranu a Monty vyletěl do vzduchu. S hlasitým šplouchnutím přistál uprostřed kaluže. „Neublížil sis, Monty?“

„Proč jsi to udělala?“ vyjekl Monty. Vyskočil z louže a vytřepal si vodu z kožíšku.

„To nebylo schválně.“ Ema se podívala pod kolečko a zjistila, že přes cestu leží spadlá větev. „Zaseklo se mi kolo o větev. Včera při bouřce ji musel ulomit vítr.“

„Možná bych měl jít přece jen k tobě do kapsy,“ usoudil Monty. „Asi to bude bezpečnější.“

„Podle mě je to moc dobrý nápad!“ Ema ho zvedla a osušila koncem šály. Potom si lemurka strčila do bundy a pokračovala s kolečkem v cestě.

„Zpomal! Zpomal!“ zavolal Monty a vyděšeně svíral pacičkami horní okraj kapsy.

Ema se usmála. „Neboj se, Monty. Už budu opatrnější.“

Když dorazili ke slonímu výběhu, uviděli, že nejstarší slon Oskar stojí u plotu. Jakmile Emu zahlédl, hlasitě zatroubil.

„Mrzí mě, že ti noční bouřka udělala ve výběhu nepořádek,“ odpověděla Ema.

Oskar znovu zatroubil a ukázal chobotem na zem. Všude se povalovaly listy a větvičky. Monty vylezl Emě z kapsy a skočil na madla kolečka.

„Neboj se, Oskare, přišli jsme ten nepořádek uklidit,“ řekla Ema, když se rozhlédla. U plotu ležela obrovská větev, mnohem větší, než byla ta na chodníku. Ema se ji pokusila zvednout a naložit do kolečka, jenže větev byla moc těžká.

Oskar natáhl chobot přes plot.

„Jé, díky za pomoc!“ zajásala Ema.

Oskar omotal chobot kolem větve, potom ji pomalu zvedl ze země a položil do kolečka.

Monty nadšeně zapištěl a zatleskal.

„Jsi šikula, Oskare!“ pochválila Ema slona.

Začala sbírat listí a větvičky a brzy byl chodník čistý.

„Podívej na tu louži!“ upozornil ji Monty a ukázal pacičkou. „Je velká jako plavecký bazén.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Ema a její kouzelná zoo -
Potouchlý rys.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.